

[Bente Nielsen]

»ministeren for handel, industri og søfart« ændres til »industriministeren«.

Rahbæk Møller (SF):

I SF undrer vi os lidt over, at man ikke har forsøgt at modernisere lovens bestemmelser. Jeg tænker f.eks. på sådan en passus som, at tegning af forsikring ophører – hvis der udbryder krig i Europa med to eller flere stormagter som deltagere – tre uger efter krigens udbrud. Sådan en bestemmelse virker, som om den er fra Napoleonskrigenes tid.

Men derudover mener jeg, der er behov for forsikring af denne art, og vi kan anbefale forslaget.

Larsen-Ledet (RV):

Det radikale venstre kan tiltræde det af industriministeren fremsatte forslag.

Brusvang (CD):

Med den af industriministeren fremsatte begrundelse kan vi anbefale forslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Der er to ændringer i dette forslag. Den ene ændring, nemlig at »ministeren for handel, industri og søfart« ændres til »industriministeren«, kan vi ikke have noget imod; men vi er ærlig talt ikke tilhængere af, at ordningen gøres tidsbegrænset. I begrundelsen står, at risikoen for krigsfare til søs skulle være en evigt tilbagevendende begivenhed, og at der altså ikke skulle være tegn i sol, måne og stjerner på, at dette skulle ændre sig inden for en overskuelig fremtid, men at ordningen, hvis det skulle ændre sig, kunne ophæves ved lov. Vi synes i den forbindelse bedre om, hvis en sådan lov skulle eksistere, at den skulle fornys, hvis der stadig væk eksisterede et behov.

Men dybest set forstår vi egentlig ikke, hvorfor staten skal garantere for halvdelen af garantikapitalen. Hvis private, f.eks. A. P. Møller, bliver ved med at sejle rundt i vandene omkring Iran og Irak, i øvrigt imod sømandsforbundets vilje og til stor fare for sømændene om bord, må det da egentlig være en erhvervsrisiko, som de selv burde være de allerførste til at bære. Hvis et skib kommer ud for fare i en søkrisezone, skal den danske stat selvfølgelig sætte alle sejl til for at hjælpe mandskabet om bord, men at sta-

ten skulle gå forsikringsmæssigt i spidsen i netop denne type sager, forstår vi ærlig talt ikke.

Sidste gang den blev diskuteret, stemte vi hverken for eller imod, og den linje vil vi fortsætte.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne anbefale forslaget. Jeg synes, det lyder meget fornuftigt og rimeligt. Når vi nu ved, hvordan tingenes tilstand er, er det urimeligt, at vi skal tage sagen op med jævne mellemrum. Alt tegner til, at vi kan få en hurtig udvalgsbehandling, og det tilsiger vi altså fra kristeligt folkepartis side.

Dohrmann (FP):

Også fremskridtspartiet kan støtte det foreliggende forslag.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan takke et bredt flertal i tinget for modtagelsen af dette lille forslag.

Jeg skal sige til hr. Arne Jensen, at man næppe kan sammenligne lovene fra søfartspakken fra 1984-85 med dette forslag. I øvrigt skal jeg fremhæve, at lovgiverne hidtil ikke har fundet det forsvarligt, at de private forsikringsselskaber alene påtager sig krigsforsikringen. Jeg skal henvise hr. Arne Jensen til de udførlige bemærkninger vedrørende dette forhold.

Endelig må jeg sige til hr. Arne Jensen, at der mig bekendt ikke er større erstatningssager på trapperne, som hr. Arne Jensen kaldte det, men der er naturligvis ingen, der kan sige, hvad der sker i en ukendt fremtid.

Jeg skal derefter ganske kort sige, at det er rigtigt, som fru Inger Stilling Pedersen sagde, at det principielle i denne sag er, at skiftende regeringer belaster folketinget med forslag til forlængelse af gældende love, som er tidsbegrænsede.

Det konkrete i forslaget er, at der også i dag desværre foreligger risiko for krigsfare til søs, og intet tyder på, at disse forhold vil blive ændret inden for en overskuelig årrække. Derfor forslaget om at gøre denne lov permanent.

Jeg skal slutte med at bekræfte, at industriministeriet naturligvis er parat til at svare